De Wetsverbonden en hun Geboden

Een belangrijk dispensationeel onderscheid

Samengesteld door M.V., 31-1-2025.

1. Het Oude Verbond met Israël en de Wet van Mozes

Het "Oude Verbond" verwijst naar de verbintenis tussen God en het volk Israël, zoals beschreven in het Oude Testament. Het werd gesloten met Abraham en later vernieuwd met Mozes, waarbij God zijn volk de wet en de belofte van een land (Kanaän) gaf. De relatie werd gekenmerkt door Gods leiding, **de wet van Mozes**, en de belofte van aardse zegeningen.

De Mozeswet, werd op stenen tafelen overhandigd op de berg Sinaï (Exodus 31:18) en is enkel aan de Joden gegeven.

Dat Oude Verbond was de “bediening van de dood” (2 Korinthiërs 3:7) en de “bediening van de verdoemenis” (2 Korinthiërs 3:9) omdat ze volmaakte gehoorzaamheid eiste van zondige mensen die niet in staat waren om die na te komen, en ze vroeg de dood voor elke overtreding (Galaten 3:10-12). Het doel van de Mozeswet was niet om te redden maar om hen hun zondige, verloren toestand te laten zien voor een heilige God, en ze wijst de weg naar Christus, de Verlosser. Vergelijk Romeinen 3:19-24 en Galaten 3:24-26

2. Het Nieuwe Verbond met Israël en de Wet in hun hart

In de toekomst, in het Vrederijk, komt er een Nieuw Verbond met Israël – Jeremia 31:33-34; Ezechiël 37:12–14, 21, 23, 25–28. Zie duidelijk het onderscheid met het Oude Wetsverbond:

Jeremia 31:33-34: “33 Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: **Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven** … 34 Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe”. Geen Mozeswet meer maar Inwoning en Inschrijving.

Ezechiël 37:14, 26-27: “**Ik zal Mijn Geest in u geven**, u zult tot leven komen en Ik zal u in uw land zetten” … “26 Ik zal met hen een verbond van vrede sluiten. Het zal een eeuwig verbond met hen zijn, Ik zal hun een plaats geven en hen talrijk maken, en Ik zal Mijn heiligdom in hun midden zetten tot in eeuwigheid. 27 Mijn tabernakel zal bij hen zijn, Ik zal een God voor hen zijn en zíj zullen een volk voor Mij zijn”.

3. Het Nieuwe Verbond met de Kerk en de Wet van Christus

Dit is het Nieuwe Verbond met de Kerk op grond van Christus’ bloed – 1 Korinthiërs 11:23, 25, 26. En zie Mattheüs 26:28; Markus 14:24; Lukas 22:20. In deze referenties introduceert de Heer Jezus het Nieuwe Verbond van Zijn komende Kerk. Hij legt het niet uit, maar stelt het eschatologisch in, op de basis van het spoedig komende Kruis.

Wij houden niet de Joodse Wet van Mozes maar wij staan als christenen onder het Nieuwe Verbond, of Genadeverbond, waarin **de wet van Christus** geldt. Dit geldt vanaf het Kruis tot aan de wederkomst van de Heer voor de Zijnen in de lucht.

De uitdrukking “de wet van Christus” komt 2 maal voor: 1 Korinthiërs 9:21 en Galaten 6:2.

Over deze wet zegt Johannes: “Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn er door Jezus Christus gekomen” (Johannes 1:17).

Johannes laat hier het verschil zien tussen de twee verbonden (het oude met Israël en het nieuwe met de kerk).

In 1 Korinthiërs 9:21 zegt Paulus: “Voor hen die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet – hoewel niet zonder de wet van God, want ik sta onder **de wet van Christus** – om hen te winnen die zonder de wet zijn”.

In Galaten 6:2 zegt Paulus: “Draag elkaars lasten, en vervul zo **de wet van Christus**”.

Voor andere Schriftplaatsen over de Wet van Christus, zie bij Johannes:

“En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij **Zijn geboden** in acht nemen. 4 Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. 5 Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn” (1 Johannes 2:3-5).

“Als u Mij liefhebt, neem dan **Mijn geboden** in acht … 21 Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren” (Johannes 14:15, 21).

4. Het principe van de Wet van Christus

De gelovige die onder de genade leeft is een stel geboden gegeven dat in zekere zin verschilt van het stel geboden die door Mozes gegeven werden aan de Israëlieten die leefden onder de Mozaïsche wet. Beschouw, bijvoorbeeld, het gebod over de liefde jegens de naaste.

De Mozeswet zegt in Leviticus 19:18: “u moet uw naaste liefhebben **als uzelf**”.

Dit wordt door de Heer Jezus herhaald in Mattheüs 7:12: “Alles dan **wat u wilt** dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten”.

Alhoewel dit de GOUDEN Regel wordt genoemd, mogen we nooit vergeten dat dit de OUDE Re gel is, zo oud als de Tien Geboden, en zo oud als Leviticus 19:18. Deze regel was van kracht vanaf de berg Sinaï tot de berg Golgotha toen deze vervangen werd door een NIEUWE Regel. Op de vooravond voor Zijn dood aan het kruis, nam de Heer Jezus het oude gebod en maakte het helemaal nieuw! Zie Johannes:

Johannes 13:34:“Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; **zoals Ik u** liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben”.

Johannes 15:12-13: “Dit is Mijn gebod: dat u elkaar liefhebt, **zoals Ik u** liefgehad heb.
13 Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden”.

Zie ook Efeziërs 5:2[1] en 5:25[2].

De klemtoon werd verplaatst van “zoals **uzelf**”/”wat **u** wilt” naar “zoals **Ik**” (Christus).

In de Wet van Christus zijn wij onderworpen aan Zijn wet, echter niet zonder kracht van Hem. Het is niet het nakomen van regels in onze eigen kracht. Geen wetticisme. Jezus maakt vrij, middels wedergeboorte + heiliging door de inwonende Geest:

Romeinen 8:9: “Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem”

Christus is nu …

MIJN LEVEN: Filippenzen 1:21; Kolossenzen 3:4; Johannes 11:25; Galaten 2:20

WIJSHEID VAN GOD: 1 Korinthiërs 1:30; Kolossenzen 2:2-3

GERECHTIGHEID: 1 Korinthiërs 1:30; Romeinen 10:1-4; 2 Korinthiërs 5:21

---

[1] “Wandel in de liefde, **zoals ook Christus** ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer” (Efeziërs 5:2).

[2] Mannen, heb uw eigen vrouw lief, **zoals ook christus** de gemeente liefgehad heeft en zich voor haar heeft overgegeven” (Efeziërs 5:25) → Merk dat dit tweede vers niet zegt: “heb uw eigen vrouw lief **zoals u uzelf liefheeft**”. De apostel Paulus heeft herhaaldelijk de standaard van Golgotha naar voren gebracht als de motiverende factor voor het leven van de gelovige. (2 Korinthiërs 5:14-15).

HEILIGING: 1 Korinthiërs 1:30; 2 Thessalonicenzen 2:13; Johannes 15:1-5

VERLOSSING: 1 Korinthiërs 1:30; Romeinen 3:24; Efeziërs 1:7; Kolossenzen 1:14

We zien hier dus een hogere wet, in Christus. Een mens kan geen Wet houden, maar Christus werkt nu in ons om Zijn Wet in ons uit te werken.

Slot

Als christenen volgen wij niet de Wet van Mozes maar de Wet van Christus, en dat omvat geen legalisme, geen redding door vleselijke werken, maar wel door de kracht van wedergeboorte en heiliging door de inwonende Geest. We nemen de wet van Christus heel ernstig als wet maar werken die uit door gemeenschap met en in de kracht van onze Heer. Geen wetticisme.

Geraadpleegd: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sabbat2.pdf,
http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuwEvangelisme.pdf,
http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dispensationalisme2.pdf .
http://www.verhoevenmarc.be/PDF/NieuwGebod.pdf

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm